

Et af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes besvarelse heraf:*Spørgsmål 14:*

Ministeren bedes redegøre for sagsforløbet i forureningssagen vedrørende Mundelstrup Stationsby.

Svar:

På baggrund af beretningen af 31. maj 1989 fra udvalget om forureningssagen i Mundelstrup Stationsby overvejede regeringen at indsætte en generel bestemmelse i lovforslaget om, at staten i visse tilfælde overtager kemikalieforureneede ejendomme. En sådan ordning vil imidlertid kunne medføre en merudgift for det offentlige i størrelsesordenen 2-4 mia. kr. og dermed kunne forringe mulighederne for at løse andre væsentlige miljøopgaver. Da bestemmelsen i øvrigt ikke har noget miljø- eller sundhedsmæssigt sigte, fandt regeringen ikke grundlag for at foreslå en sådan ordning indført. I Miljøministeriets notat af 29. november 1989, som den 14. december 1989 blev sendt til udvalget, er der nærmere redegjort for konsekvenserne af en generel overtagelsesbestemmelse.

Derimod tilkendegav jeg i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget, at jeg ville medvirke til en konkret løsning af sagen i Mundelstrup Stationsby. Århus Amtskommune har skitseret en alternativ løsningsmodel, som er nærmere beskrevet i udvalgets beretning af 31. maj 1989.

Løsningsmodellen forudsatte, at det offentlige til ekspropriationspris opkøber det forurenede område, og at arealet herefter overgår til erhvervsformål, der kræver en mindre intensiv oprydning. Løsningsmodellen har, som det fremgår af beretningen, som udgangspunkt, at

udgifterne for staten til ekspropriationserstatninger og oprensning efter fradrag af den forventede gensalgpris bliver 25 mio. kr., og at der er en aktuel køber (transportvirksomhed). Dette svarer til udgifterne til den nødvendige miljømæssigt forsvarlige løsning efter den gældende kemikalieaffaldsdepotlov, hvorefter den forurenede jord fjernes og erstattes med ny og ren jord, samtidig med at den eksisterende anvendelse opretholdes.

Under behandlingen af lovforslaget har jeg afholdt møde med repræsentanter fra Århus Kommune og Århus Amtskommune, hvor det er kommet frem, at nogle af erhvervsgrundejerne i det forurenede område ikke ønsker at afhænde deres ejendom. Det er efter Planstyrelsens opfattelse tvivlsomt, om der i den foreliggende sag er hjemmel i kommuneplanloven til ekspropriation med henblik på, at det samlede areal udlægges til transportvirksomhed.

Desuden vil den foreslåede model efter amtskommunens nye skøn nu forventes at betyde en samlet nettoudgift for staten på ca. 37 mio. kr. og ikke som først antaget ca. 25 mio. kr. Århus Amtskommune har på baggrund heraf i et brev af 6. april 1990 indstillet til Miljøstyrelsen, at der nu frigives midler til en afværgestrategi, svarende til den nævnte miljømæssigt forsvarlige løsning. Dog mener amtskommunen, at der efter konkrete miljømæssige og økonomiske vurderinger bør være mulighed for inddragelse af (andre) fleksible løsningsmuligheder, f.eks. en ændring af den nuværende arealanvendelse til en mere hensigtsmæssig arealanvendelse. Amtskommunens forslag vil blive gennemført i samråd med beboerne i området.